

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Michalem Ryškou v právní věci

žalobce: **L.M.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátem JUDr. Jaroslavem Blažkem
sídlem Růžová 272, 399 01 Milevsko

za účasti: **České republiky – Ředitelství silnic a dálnic**, IČO 65993390
sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4

o žalobě podle části páté o.s.ř.,

takto:

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se po právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se v řízení dle části páté o.s.ř. domáhal nahrazení rozhodnutí o náhradě za vyvlastnění, vydaného podle § 24 odst. 4 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyvlastnění“).
2. Dle § 28 odst. 2 zákona o vyvlastnění žaloba, kterou účastník řízení požaduje, aby výrok podle § 24 odst. 4 byl projednán v občanském soudním řízení, musí být podána ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu; zmeškání této lhůty nelze prominout.
3. Dle § 2 odst. 2 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, lhůty pro podání žalob k soudům k přezkoumání nebo nahrazení správních rozhodnutí vydaných v řízeních podle § 1 se zkracují na polovinu. V případě, že se na správní řízení vztahuje zákon č. 416/2009 Sb., má správní orgán povinnost poučit o této skutečnosti účastníky řízení (§ 2 odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb.).
4. Lhůtu pro podání žaloby k soudu lze zkrátit na polovinu pouze za splnění podmínek stanovených zákonem č. 416/2009 Sb. První podmínkou je, že předmětné řízení spadá do působnosti zákona č. 416/2009 Sb. Druhou podmínkou představuje povinnost správního orgánu poučit účastníka řízení dle § 2 odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb., tj. reálná možnost účastníka řízení být si vědom toho, že se na něj vztahují procesní omezení stanovená zákonem č. 416/2009 Sb.
5. Zákon č. 416/2009 Sb. upravuje postupy při přípravě, umístování a povolování staveb dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, a také při získávání práv k pozemkům a stavbám potřebných pro uskutečnění uvedených staveb.
6. Do působnosti zákona č. 416/2009 Sb. spadá také případné vyvlastňovací řízení. Tento závěr byl potvrzen i judikatorně, když Ústavní soud v nálezu ze dne 30. 7. 2013, sp. zn. II. ÚS 3951/12, uvedl,

že „[z]a postup v souvislosti s urychlením výstavby je nutno dosadit nejen územní a stavební řízení, která výstavbě bezprostředně předcházejí, ale i ta řízení (ty postupy), které jsou součástí širší přípravy realizace staveb, což je i řízení o vyvlastnění nezbytných práv k potřebným pozemkům.“

7. Žalobce mohl již před zahájením vyvlastňovacího řízení seznat, že se na něj vztahuje zákon č. 416/2009 Sb., a to ze žádosti o uzavření kupní smlouvy ze dne 29. 1. 2018, a z návrhu kupní smlouvy, které byly zaslány žalobci dalším účastníkem. Závěr o aplikaci zákona č. 416/2009 Sb. pak jednoznačně vyplývá z řízení před orgánem prvního stupně, kdy byl například žalobce vyzván k předložení znaleckého posudku tak, aby splňoval náležitosti dle zákona č. 416/2009 Sb. Na zákon č. 416/2009 Sb. odkazuje i samotné rozhodnutí orgánu prvního stupně a rozhodnutí odvolacího orgánu. Skutečnost, že v rozhodnutí odvolacího orgánu je zákon č. 416/2009 Sb. uveden pouze v odůvodnění rozhodnutí pak není podstatná, a to i vzhledem k tomu, že odvolací orgán rozhodnutí orgánu prvního stupně pouze potvrzoval (obdobně usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 12. 2020, č. j. 51 A 52/2020-24).
8. Předmětné vyvlastňovací řízení tedy spadá do působnosti zákona č. 416/2009 Sb., a žalobce byl o této skutečnosti dostatečně poučen. Na lhůtu pro podání žaloby proti výroku vydanému podle § 24 odst. 4 zákona o vyvlastnění se proto uplatní § 2 odst. 2 zákona č. 416/2009 Sb.
9. Zákon č. 416/2009 Sb. jako podmínku zkrácení lhůty neukládá poučení o možnosti domáhat se soudního přezkumu rozhodnutí a poučení o zkrácené lhůtě pro podání žaloby. Stejný závěr vyplývá i z ustálené judikatury, kdy například usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 2. 2020, sp. zn. II. ÚS 3645/19, taktéž ve vztahu k žalobě podle části páté o.s.ř. proti výroku dle § 24 odst. 4 zákona o vyvlastnění, uvádí: „*Zákonná úprava předmětného správního řízení neukládá správním orgánům povinnost poučení o opravných prostředcích, resp. o možnosti domáhat se soudního přezkumu těchto výroků. Tuto skutečnost, byť klade větší nároky na povědomí o platném právu, přitom nelze považovat za překážku přístupu ke soudu... Uvedené platí o to více pro stěžovatele, který byl po celou dobu řízení zastoupen advokátem...*“ (obdobně také např. usnesení Ústavního soudu ze dne 16. 12. 2015, sp. zn. II. ÚS 3502/15, a ze dne 19. 12. 2017, sp. zn. III. ÚS 3262/17). Stejně závěry obsahuje usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 8. 2019, sp. zn. 24 Cdo 1302/2019, které bylo Ústavním soudem aprobováno jako ústavně konformní: „*Soudní řízení na řízení před správním orgánem nenavazuje, nejde o řízení opravné... Proto také uvedená žaloba není opravným prostředkem (...) proto dovolací soud dospívá ke závěru, že poučení o možnosti jejího podání, včetně lhůty k jejímu podání, logicky nemusí být součástí poučení o opravném prostředku proti pravomocnému rozhodnutí správního orgánu.*“ (obdobně také např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2015, č. j. 2 As 192/2015-23, a ze dne 10. 8. 2017, č. j. 10 As 41/2017-83, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 2020, sp. zn. 24 Cdo 3221/2019).
10. Za situace, kdy předmětné rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, Odboru územního plánování a stavebního řádu, Oddělení stavebního řádu, ze dne 6. 12. 2021, č. j. KUZL 83601/2021, sp. zn. KUSP 75441/2021 ÚP-C, bylo žalobci doručeno dne 10. 12. 2021, a bylo tedy ode dne 10. 12. 2021 v právní moci, a kdy lhůta pro podání žaloby činila dle výše uvedeného 15 dní od právní moci předmětného rozhodnutí, pak poslední den lhůty připadl na pondělí 27. 12. 2021. Byla-li žaloba podle části páté o.s.ř. podána 7. 1. 2022, pak byla podána opožděně.
11. Dle § 250g odst. 1 písm. a) o.s.ř. soud žalobu odmítne, byla-li podána opožděně. K rozhodnutí podle odst. 1 nemusí být nařízeno jednání (§ 250g odst. 2 o.s.ř.).
12. Opožděně podaná žaloba dle části páté o.s.ř. byla proto v souladu s § 250g o.s.ř. soudem odmítnuta, a to bez nutnosti nařízení jednání.
13. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 146 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 245 o.s.ř. Za situace, kdy byla žaloba odmítnuta, avšak v souvislosti s řízením dalšímu účastníkovi žádné další náklady řízení nevznikly, rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

14. Soud současně rozhodl dle § 6a odst. 4 ve spojení s § 10 odst. 1 a 2 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení soudního poplatku žalobci. o

Poučení:

Proti tomuto usnesení **je** odvolání přípustné, a to do **15 dnů** ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Brno 2. listopadu 2022

JUDr. Michal Ryška v. r.
samosoudce